

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Rókás Sándor

Cím:

NAPROL NAPRA

Forrás:

44
Neporabadság

Villamos a Határ úton

1959. Nov. 21.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Személy

Helyszám

Osztályozás

Tárgy

385,85

"1959"

Ma hajnalban megindult a villamosforgalom a Pesterzsébet és Kőbánya közötti új villamosvonalon. Fővárosunk két nagy munkáskerülete így közvetlen villamosvonalal kapcsolódik majd egybe, a XX. kerületből a X-be igyekvőknek nem kell már a fél várost körbeutazniuk, hogy céljukhoz érjenek. Közélebb kerül egymáshoz Kőbánya és Csepel is.

Erzsébetet valamikor az ágyrajárók városának is nevezték. Nagy lélekszámú helység volt a főváros peremén — számottevő ipar nélkül. A város lakói reggelente különböző irányba rajzottak szét, Csepelre, a fegyvergyárba, Kőbányára, Angyalföldre, Újpestre, Kispestre, közelebb-távolabb a lakóhelytől.

A szerencsések azok voltak, akiknek a közeli gyárakban jutott hely, mert ezek megtakarították az útiköltséget. A csepeliek, a konzervgyáriak, a vágóhidaiak, a fegyvergyáriak és a Hazaiba járók zöme ugyanis nem villamossal, hanem gyalog érkezett munkahelyére. Pedig a Határ úttól két kisszakasszal — 12 fillérért — bevitt a villamos a Közvágóhídig. De a 12 fillérnek nagy foga volt. Másra kellett.

Villamosra alig tellett, az autóbusz meg luxusnak számított. A főváros urainak próbálkozása, hogy Erzsébetre autóbuszjáratot indítsanak, kudarcot vallott. Néhány hétig közlekedett ugyan az autóbusz, de aztán hiába várta az a néhány polgár, aki igénybe vette, mert a megállóhelyeken kartontábla közölte mindenki-vel: Értesítjük az utazóközönséget, hogy az autóbuszjáratot igénybevitel hiánya miatt megszüntettük. Hogy is lett volna

igénybevitel, amikor egy autóbuszátszálló ára egy segédmunkás két-három órai keresetére rúgott...

Ma jár autóbusz Erzsébetre. Ugyanazon az útvonalon, mint indult valamikor. Csak távolabb van a végállomása a XX. kerületnek. Olyan részén, ahonnan azelőtt a lakók 10—20 percet gyalogoltak a legközelebbi villamosmegállóhoz. Ma is van probléma a busszal. De mennyivel más ez, mint 25 évvel ezelőtt. Zsúfolt a busz. Nemcsak a reggeli meg az esti órákban, hanem napközben is nagy az igénybevitel. Aki azelőtt gyalog járt a Szabó-telepről a fegyvergyárba, ma autóbuszra ül, ha az erzsébeti Kossuth Moziba akar menni. Felesége busszal megy a piacra, s akkor sem gyalogol, ha a tanácsházán akad dolga...

Ma nem is egy járat érinti Erzsébetet. Kispest, Kőbánya, Csepel, Soroksár közelebb került Erzsébethez. A villamosjegy árát sem spórolja meg senki. Legfeljebb azért gyalognak a gyárba vagy a gyárból, mert mozogni, járni akarnak.

Talán furcsa, hogy egy új villamosjárat indulásakor ilyenekre emlékszük az ember. Lehet, hogy furcsa, de nem haszontalan. Hiszen ezek a jelenségek nem voltak véletlenek akkor s nem véletlenek ma sem. Ezek is azt a különbséget mutatják, amely múltunk és jelenünk között van, s amelyről egy-egy zsúfolt autóbuszon vagy villamoson utaztunkkor bizony néha elfeledkezünk. Mert még a tömött buszon is jobb utazni, mint naponta 8—10 kilométert gyalogni.

Rókás Sándor